

Η ηρωική έξοδος των πρωτοετών της Σχολής Ευελπίδων για την Κρήτη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης

Εγκύκλιο με θέμα: «Επέτειος 28.10.1940 - 31.05.1941: Άγνωστες σελίδες ηρωισμού και δόξας» συνέγραψε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέας, αναφερόμενος στα ιστορικά γεγονότα που ακολούθησαν την 28η Οκτωβρίου, κάνοντας ειδική μνεία στον Ελληνικό Στρατό, που ελευθέρωσε σχεδόν ολόκληρη τη Βόρεια Ήπειρο, στην τιτάνια σύγκρουση που έγινε στα σύνορα Ελλάδος-Βουλγαρίας, αλλά και στη Μάχη της Κρήτης και την ηρωική έξοδο των Ευελπίδων πρωτοετών.

Διαβάστε την εγκύκλιο, που γράφτηκε στην ηρωική Ήπειρο:

Άγαπητοί μου Χριστιανοί,

-Α-

Ἡ θρυλική ἐθνική ἐπέτειος, που θα εορτάσουμε (σ.σ. η εγκύκλιος ἔχει γραφτεῖ νωρίτερα) στίς 28 Ὀκτωβρίου, ἄρχισε τὸ πρωῒ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 καὶ ἔτελείωσε στίς 31 Μαΐου 1941. Πρώτη ἐπιτέθηκε ἐναντίον τῆς χώρας μας ἡ φασιστική Ἰταλία τοῦ Μουσολίνι, ποὺ ἡττήθηκε καὶ γελοιοποιήθηκε ἀπὸ τὸν Στρατὸ μας, ὁ ὁποῖος ἐλευθέρωσε ὁλόκληρη σχεδὸν τὴν Βόρειο Ἡπειρο, δίνοντας τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἐναντίον τοῦ “Ἀξονα” στὴν καταφοβισμένη καὶ ὑπόδουλη σ’ αὐτὸν Εὐρώπη. Καὶ θὰ πετούσαμε, κυριολεκτικά, στὴν θάλασσα τοὺς Ἰταλούς, ἂν δὲν ἐρχόταν σὲ βοήθειά τους ἡ ναζιστική Γερμανία τοῦ Χίτλερ, ἡ ὁποία μᾶς κήρυξε, χωρὶς αἰτία καὶ λόγο, τὸν πόλεμο, στίς 6 Ἀπριλίου 1941.

Ἡ τιτάνια ἐκείνη σύγκρουση ἔγινε στὰ σύνορα Ἑλλάδος – Βουλγαρίας, στὰ περίφημα Ὀχυρὰ τῆς “Γραμμῆς Μεταξᾶ”. Ἐκεῖ γράφτηκαν ἀπαράμιλλες σελίδες ἡρωϊσμοῦ ἀπὸ τοὺς ἐλάχιστους ὑπερασπιστὲς τοῦ Ροῦπελ καὶ τῶν ἄλλων Ὀχυρῶν ἐνάντια στίς σιδερόφρακτες γερμανικὲς μεραρχίες. Κι’ ὅταν πιά οἱ Γερμανοὶ κυρίευσαν τὴν ἡπειρωτική Ἑλλάδα, ξεκίνησαν τὴν πολυαίμακτη γι’ αὐτοὺς “Μάχη τῆς Κρήτης”, στίς 20 Μαΐου 1941. Ἡ Μάχη αὐτὴ ἔληξε μὲ τὴν ὁλοκληρωτικὴ κατάληψη τῆς Μεγαλονήσου, στίς 31 Μαΐου 1941. Ἀπὸ κεῖ καὶ μετὰ ἄρχισε ἡ

Ἀντίσταση τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ κατὰ τῆς τυραννίας τοῦ ναζισμοῦ.

-Β-

Σ' αὐτὸ τὸ μεγάλο διάστημα τῶν ἑπτὰ μηνῶν, συνέβησαν ἄρκετὰ γεγονότα ἡρωϊσμοῦ, ποὺ ἔδειξαν τὸ ἀδάμαστο φρόνημα τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν ἀγάπη τους γιὰ τὴν ἐλευθερία. Ἐνα ἀπ' αὐτά, ποὺ ἐλάχιστοι τὸ γνωρίζουν, εἶναι ἡ ἡρωϊκὴ ἔξοδος τῶν πρωτοετῶν τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων γιὰ τὴν Κρήτη, ὅπου βρέθηκαν στὸ πεδίο τῆς ἱστορικῆς “Μάχης τῆς Κρήτης”. Κι' αὐτό, γιὰ τὸν ἐμψύχωνε τὸ ἔμβλημα τῆς Σχολῆς τους : “Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης”.

-Γ-

Στὶς 23 Ἀπριλίου 1941, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β' καὶ ἡ Κυβέρνηση, ἔφυγαν γιὰ τὴν Κρήτη, προκειμένου νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν ναζιστῶν Γερμανῶν, ἐνῶ στὴν Ἀθήνα, κάποιοι ἀετονύχηδες ἄρχισαν νὰ μαζεύουν διάφορα ἀγαθὰ, γιὰ νὰ γίνουν ἀργότερα οἱ διακινητές τους στὴν ἀπάνθρωπη καὶ φοβερὴ “μαύρη ἀγορά”. Ὅμως, στὴν Στρατιωτικὴ Σχολὴ Εὐελπίδων (Σ.Σ.Ε.) οἱ νεαροὶ πρωτοετεῖς Εὐέλπιδες, ἀντίθετα μὲ τοὺς παραπάνω, ποθοῦσαν νὰ δώσουν τὸ πιὸ πολύτιμο ποὺ εἶχαν, δηλαδὴ τὴν ζωὴ τους στὴν Ἑλλάδα.

Στὴν διαταγὴ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς, ὅτι “ἡ Σχολὴ Εὐελπίδων θὰ παραμείνῃ στὴν Ἀθήνα καὶ θὰ ἐκτελεῖ ἀστυνομικὰ καθήκοντα”, οἱ 300 νεοσσοὶ Εὐέλπιδες ἀπαντοῦν μὲ μιὰ φωνή : “Ἀρνούμεθα νὰ ἐκτελέσουμε τὴν διαταγὴ καὶ νὰ παραδοθοῦμε στοὺς Γερμανούς” ! Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ μεταπείσῃ τοὺς Εὐέλπιδες, γιὰ τὸ ἐνθουσιασμὸς τους ἦταν ἀπερίγραπτος. Καί, βέβαια, αὐτὸ δὲν ἦταν ἀπειθαρχία, ἀλλὰ ὁ φλογερὸς πατριωτισμὸς τῶν γενναίων ἐκείνων παιδιῶν.

-Δ-

Ἔτσι, τὰ μεσάνυχτα τῆς 23ης πρὸς τὴν 24η Ἀπριλίου 1941, οἱ Εὐέλπιδες, μὲ τὰ αὐτοκίνητα τῆς Σχολῆς τους, ξεκινᾶνε γιὰ τὴν ἀθανασία. Κι' ἐνῶ ἡ γερμανικὴ προπαγάνδα, ποὺ μεταδίδεται διὰ μέσου τοῦ γερμανοκρατούμενου ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν, ἀναφέρει ὅτι οἱ γενναῖοι ἐβομβαρδίσθηκαν ἀπὸ τὰ γερμανικὰ Στούκας καὶ καταστράφηκαν ὁλοσχερῶς, ἐκεῖνοι μὲ πολλὰς δυσκολίες καὶ κινδύνους ἔφθασαν στὶς 28 Ἀπριλίου 1941 στὴν περιοχὴ τῶν Χανίων, ὅπως μετέδιδαν οἱ ραδιοφωνικοὶ σταθμοὶ τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Μόσχας.

Κι' ἐκεῖ, στὴν Λεβεντογέννα Κρήτη, τὰ νεαρά, ἀλλὰ γενναῖα αὐτὰ Ἑλληνόπουλα, σὰν ἄλλοι 300 τοῦ Λεωνίδα στὶς Θερμοπύλες, πολέμησαν τοὺς Γερμανοὺς ἀλεξιπτωτιστές, μαζί μὲ τὸν ἀδάμαστο Κρητικὸ λαὸ καὶ τοὺς Νεοζηλανδοὺς καὶ Ἀγγλοὺς συμμάχους. Κάποιοι σκοτώθηκαν καὶ κάποιοι ἐπέζησαν κι' ἔγιναν

ἀργότερα, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση, Ἠγήτορες τοῦ Στρατοῦ μας.

-Ε-

Δόξα καὶ τιμὴ γιὰ τοὺς γενναίους ἐκείνους πρωτοετεῖς Εὐέλπιδες τῆς Τάξεως 1940-41. Δόξα καὶ τιμὴ γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ποὺ ἔχει τέτοια παιδιὰ. Ἐμεῖς, πιστεύουμε ἀκράδαντα, ὅτι καὶ οἱ σύγχρονοι νέοι μας, ἂν, ὃ μὴ γένοιτο, τὸ καλέσουν οἱ περιστάσεις, θὰ φανοῦν ἀντάξιοι συνεχιστὲς τῆς γενιᾶς τοῦ 1940-41. Γιατὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ψυχὴ συνεχίζει νὰ ζῇ. Εὐχή μου καὶ θερμὴ προσευχή μου εἶναι οἱ νέοι μας νὰ ἀγαποῦν τὸν Χριστό, τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν Ἑλλάδα, τὴν Κύπρο καὶ τὴν Βόρειο Ἥπειρο. Χρόνια πολλὰ σὲ ὅλους, εὐλογημένα καὶ ἀγωνιστικά, κάτω ἀπὸ τὴν Ἀγία Σκέπη τῆς Παναγίας μας.

Διάπυρος πρὸς Χριστὸν εὐχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης Α Ν Δ Ρ Ε Α Σ